

**მოუაჩენელი პოლიტიკური სიმახუცეით
დაავაზებული ექსპერტი შისკარიშვილი
თავისი ქვეყნის შისკარს გავად ხელავს...**

Շնազոր օևուց, բռմ մինիս գաշեցուեծքա-
նչ մորագորույնի սալրեսաց մենի՛շնե-
լուզանու դա և ռաց մեցու էպուանու դա պնո-
ծագու սաեց սաջարուաց գամոռէպամս ամուս Շե-
սաեց թազու մօնսածրեպաս, մուտ սկզեւեսու.
Ես մեռլուաց սասուցետուաց տու Ենագցեծա
հացենս վացպանաս, գանսաւուրեցիու մանուն,
տակու გացլուրսա դա յըրտել մանուց գաձեգա-
ելուս սպուլլեպամ հրցերենգումուս իհագրեծի
- չըր, մինիս սպեռուլլեպից ցածեցուեծքուս
սակութնչ, դա մերը - ցցեծ, „նագու՛՛ Շե-
լուա-ար՛շեցլուանուց.

ნაყიდი, ამას დაგვიმაღლავდა პ-ზი სოსო?!

მაგრამ ამ ფაქტის არქონა მას სრულებითაც არ უშლის ხელს, რადგანაც იცის(!), რომ „მომავალში(!) აპირებენ“ ისინი ქართული მინების ყიდვას. გადამთიელებზე რაც უკვე გაყიდეს, ამის შესახებ კრინტს არ ძრავს, მისთვის მთავარია, რუსებმა არ იყიდონ, ხოლო „მეგობარი“ თურქები აჭარა, რუსთაველ-პლეხანოვით რომ არ კმაყიფილდებიან და დანარჩენ საქართველოზეც უჭირავთ თვალი, ისინი, თურქე, შეიძლება არც ასევნო!

ახლა, თავად ცისკარიშვილს მოუსმინოთ — აი, ინტერვიუს დასაწყისშივე თავის მიერ გამოთქმული ექსპერტული მოსაზრებები: „გაცილებით მეტ საფრთხეს ვხედავ რუსეთის დამოკიდებულებაში საქართველოს მიმართ. რამდენჯერმე მოვისმინე სატელევიზიო დისკუსიები რუსული ტელეარხებიდან სხვადასხვა პოლულარული სახეების მონაცილეობით. როდესაც

გამოსახურება სოსო ცისკარიშვილთან იცხარვიუზე „რუსეთის გაგეაში შედის იყიდოს საქართველო“

დისკუსიის დროს საქართველოს სახელი გაიუღერდა, საუბრობდნენ იმაზე, რომ არ არის აუცილებელი საქართველოსთან ომის დაწყება, ჩვენ შეგვიძლია, ვიყიდოთ საქართველო. მიუხედავად იმისა, რომ ამ თემაზე რამდენჯერმე ვისაუბრე მედიაში, არანაირი რეაგირება არ მომზადა ხელი-სუფლების მხრიდან".

ამაზე რუსები იტყვიან: Я про Ивана, а он про болвана, ქართველებს კი უფრო მკვახე გამოიქმა გვაქვს — რუსეთთან ხელშეკრულების დამდები მეფის სახელთან დაკავშირებული მაგრამ, მოდით, მანც გაცარჩითი მოყვანილი იყოთაჭა.

რუსულ არხებს მეტ ვუყურებ ხოლმე, მაგრამ მსგავსი არაფერი მომისმენია, თუმცა, ეს არ არის მთავარი, რადგანაც ვიღაცამ, თუნდაც პოპულარულმა სახემ რომ რაღაც დაიღუშუტუროს ოქე-შოუში, ეს არაფერს ნიშნავს (იქნებ ჩვენი სატელევიზი-

თი „იყიდა“ რუსეთმა). სწორედ ეს იქნება „საქართველოს ყიდვა“! განა, თავის დროზე ჩვენთანაც არ მიღიოდა ლაპარაკი აფხაზეთის ყიდვაზე (ზუსტად ალარ მახსოვს, თუ რამდენ მილიარდად)?

„არანაირი რეაგირება არ მომხდარა ხელისუფლების მხრიდან“.

საინტერესოა, მაინც რა უნდა ექნა, რა რეაგირება უნდა მოქედინა ხელისუფლებას ცისკარიშვილის „საუბრებზე მედიაში“ – საპროტესტო ნოტა გაეგზავნა რუსეთისთვის თუ რუსული ტელეარხები აეკრძალა?!

“ ସ୍ଵଭାବରେ କ୍ଷେତ୍ରମାତ୍ର : „ହିନ୍ଦୁ ଦୀର୍ଘତାଧି ସାଙ୍ଗ-
ରତ୍ନେ ଗାଢ଼ାପତ ହିନ୍ଦୁ ଦ୍ୱାସନ୍ଧିବେଳୀ , „ମେଘନ-
ଦାରୀ“ ଏବଂ ବ୍ୟାକରଣରୀ ଗ୍ରାମଶର୍ମାଲୀରେ, ରନ୍ଧମ ତୁ
ସାଶ୍ରୂଧାରୀବା ମିଥିକେମା, ଶ୍ରେଷ୍ଠଲୀରୀ, ଉରତୀ ବ୍ୟ-
ଲୀରୀ ମରମିତ ଶ୍ରୀକଷ୍ଣପାଦରୀ ପ୍ରେଲାଭାରୀରୀ“ . „ରୂ-
ପେଶି ମୁଦ୍ରାମ ମିଥାଦ ଅରୀବାନ ଯୁଗିଷନ୍ ହିନ୍ଦୁ ମି-
ନ୍ଦେଶୀ, ମିନ୍ଦେଶୀର୍ଦ୍ଦ ଶ୍ରୁତିବାରତ“ ସାହେବରେଖାଲୀର“ .

ხომ მაგარია, ხომ საინტერესო დრო-
ში ვცხოვრობთ — თურქეთი ჩვენი „ისტო-
რიული მეგობარი“ გახდა თურქოლოგი
დედის ერთი შერევილი შვილის განმარ-
ტებით, რუსეთი კი — „ჩვენი დაუძინებელი
„მეგობარი“ ერთი ასაკოვანი კაცის ექს-
პერტიზით!

„ისტორია გვასწავლის, რომ თუ საშუალება მიყცემათ ... რუსები მუდამ მზიად არიან იყიდონ ჩევნი მიწები, იმდენად „უყვართ“ საქართველო“.“.

თურმე, უბრალოდ, საშუალება არ მი-
ეცათ, ვერ მოიცალეს რუსებმა ჩვენი მი-

მედიცინაში ე.წ. ფიზიოლოგიური ნორ-
მებიდან გადახრას ავადმყოფური მდგო-
მარეობა ან სიმახინჯე ენოლება (გადახრის
სასიათო გარჩნია). მათ შორის განსხვავება
ისაა, რომ ავადმყოფური მდგომარეობა
წამლობით და დროით იკურნება ან არ
იკურნება, სიმახინჯე კი სამუდამოა.

პოლიტიკურ გადახრას, როდესაც პასოლიტურად ყველაფერში რუსეთის კვალს, რუსეთის ხელს, რუსეთის პროგანდას და აგენტებს ხედავ და, იმავდროულად, მიგაჩნია, რომ სხვა სახელმწიფოების ტერიტორიაზე განლაგებული ამერიკის (გნებავთ, „ნატოს“) 1 000-ზე მეტი სამხედრო ბაზა (შეადარე ერთი ხელის თითებზე ჩამოსათვლელ რუსეთის რამდენიმე ბაზას!) იქ მშვიდობის შესანარჩუნებლადაა საჭირო და არა ამ სახელმწიფოების გასაკონტროლებლად (სა

განპირობებული, როდესაც გჯერა დაყრილი ხმების, რომ 2008 წლის აგვისტოში სააკაშვილმა ყურად არ იღო აშშ-ის მითითებული და მისი წევების საზინააღმდეგოდ წამოიწყო პროვოკაციული საპრძლოლო მოქმედებები სამასაბლოში (და ამჟრიკაც, ასეთ თავავასულ პრეზიდენტებს ჩამოგდების ან ლიკვიდაციის წაცვლად, 4.5 მილიარდით ასაჩქრებას იმის შეწყვეტისთანავე), როდესაც დასავლეთის მიერ ჩვენთვის „რეკომენდებულ“, ანუ ნაბრძანებ, ერთს გამზრნელ და გადასაზნებელ, ქვეყნის დამაქცევარი კანონების (კერძოდ, ბედრიასატ-ლესბოსიერების გასახრავლებლად ხელშემწყობი, ყველას ვერც ჩამოთვლი) მიღებას ორივე ხელის ან ევით მხარს უჭერ, ხოლო რუსეთში მიღებულ ჩვენთაის სასიამო/ხლოოდ მნიშვნელოვან კანონის

სკოლაში და უნივერსიტეტში სწავლის დროს მონიაზე და წარჩინებული კომპიუტერული იყო, არასდროს არ აცდენდა გავეთილებს, კრებებსა თუ ლონისძიებებს და შინ მომზადებულ-გაზეპირებულ ტექსტებს უეჭველად ბოლომდე ამჟღავნებდა თანაურებულებს.

თითქოსდა მოკრძალებულ-მორიდებული ფილი გილონი თურმეტ მონიაზე სახალხო თეატრის წარმოდგენებში მონაწილეობდა. რასაც კომპიუტერულია, როლებსაც შესაბამისს მისცემდნენ, ალბათ, კარგად გამოსდიოდა რევოლუციისა და ომის პერიოდის იატაკებებში კომპიუტერული, მგზნებარე ათესტი ქალიშვილების განსახიერება.

და, რაც სცენაზე გამოუვიდა, ცხოვრებაში გამოადგა.

ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მორიაბის გაქტიურებას უმაღ მხარი მისცა და თანადგომა გამოუცხადა სამშობლოსა და ერის რუსული უდლისგან გათავისუფლებისა და დამოუკიდებლობის მსურველმა სტუდენტობამ. თავდაპირველად, მათთან იყო უნივერსიტეტილი ფქრიაც. და, როცა სტუდენტების მცირე ნანილმა თავი შორს დაიჭირა, „უტოპიური ფაციუზისა და ხმაურისაგან“, მათი თანამრაზე-თანამოსაქმე შეიქანა.

ფიქრისა ჩიხრაძე, მეზნებარე კომპიუტერულებთან ერთად, ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მორიაბის წინამდლობების – ზეიად გამსახურდისა და მერაბ კოსტავას იდეოლოგის შეურიგებელი მონიაზალდებე გახლდათ. პავლი გოროვოვის იდეური შთამომავალ-ნაშერები, გამძინვარებულები ადამიაშაულებდნენ და ბრალს სდებდნენ გულანთებულ მამული შვილ ახალგაზრდებს სამშობლოსა და ერის სიყვარულში, თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობის მოთხოვნაში. მარქსიზმ-ლენინიზმის მოძღვრებასა და იდეებს ნაზარებ-ჩაჭიდებულ ფქრიას, ვერაფრად წარმოედინა ქართველების ქვეყნის საბჭოები, „მძრური და მარადიული ოჯახიდან“ გამოიყოფა; არ შეეძლო, შერგებონდა ქართველების დამოუკიდებლად არსებობას, აზრია და სურვილების ხმამაღლა გამოთქმის მოწოდებებს. ამიტომაც არ აკლდებოდა განმათავისუფლებელი მორიაბის საწინააღმდეგოდ გამართულ პარტიულ-კომპანიულ შეკრებებსა და თავყრილობებს.

ელიზბარ ჯავალიძე: „ფიქრია ჩიხრაძე „ნაციონალურებზე“ უარესია. თავი პოლიტიკოსად მიაჩნია. ამ ქალს ძალიან კარგად ვიცნობ, ეროვნულ მორიაბის იყო და თავს ზეიად გამსახურდის მსარდამჭერად აცხადებდა. მერე გაპევე მოღალატებებს და ქუაშ გაპევოდ-გამოჰკიდად“ („ახალი თაობა“, 2015 წ. №244).

„მსახიობობასთან“ ერთად, „საქვეყნო საქმეებს შეჭიდებულს“, „უურნალისტის“ ნიჭი და უნარიც აღმოაჩნდა, მით უფრო „ბასრად უჭრიდა კალამი“ და მეტიც რაღა იყო საჭირო. რაღაცნარად მიდგა-მოდგა და რომელი-რივად შემსრულებელ არსებებს. მართალი ქართველების უდიდესმა ნაწილმა 1990 წლის 28 ოქტომბრის თავისუფლასა და კანონიერ არჩევნებში ხმა ქვეყნის თავისუფლებასა და დამოუკიდებლობას მისცა.

მაგრამ, ვერ იგუეს და არ დაცხრნენ დამარცხებული მოღალატება. კრემლისა და თეთრი სახლის მესვეურთაგან ფულგადახდილები და წაექებულებულები, მოსვენებას არ აძლევდნენ კანონიერ პრეზიდენტსა და მთავრობას. ბოლო არ უჩანდა მეტბონებთა საპროტესტო აქციებსა და მიტინგებს, „შიმშილებებსა“ და ყველარაორ ანტისამთავრობობრივ ქმედებებს.

ფიქრისა ჩიხრაძე გამარცხებულ წითელ ნომენკლატურასა და „ინტელიგენციასთან“ იყო მიკედლებული და გარე შეი მაღლებით გამაგრებული მოღალატე მეტბონების ანტიკართულ მოთხოვნა – კანონიერი და ეროვნული ხელისუფლების გადადგომას უჭერდა მხარს.

ელიზბარ ჯავალიძე: „კარგად მახსოვს უნივერსიტეტის ბალში მის მიერ დადებული პირობა. ძალიან მაინტერესებს, რატომ არ შეასრულა დანაბირები. განაცხადა, თუ საქართველოში შევარდნები ჩამოვა, უნივერსიტეტის ბაზში თავს დავითოვავო. შევარდნები ჩამოვიდა, მაგრამ ჩიხრაძეს თავისუფლებასა და დამოუკიდებლობას მისცა.

სული მართლაც ტებილია, ყველას როდი დალუს შეპირებულის შესრულება. ესეც არ იყოს, წითელებს მიმსრობილს, ნამდვილად აღარ აწყობდა იაფესიანი-პროვინციული წამოძახილების გახსენება. კანონიერებისა და ჭემარიტების ჩამერცხელ-ჩამის ისკულელი უკვე მორიაბის მოწოდებული, კარგირი პრეზიდენტი პრეზიდენტის შეკრებიდან და შეექმნა ფრთხოების გარეთ და შეეცნობა.

კანონიერი ხელისუფლებისაგან თავდახსნილს, ალბათ, მართლა სჯეროდა შევარდნაისგან ქვეყნის უმოკლეს დროში კრიზისიდან გამოყვანისა და „მილიონი სამუშაო ადგილის შექმნით“ დასაქმებული ადამიანებისგან „აღმშენებლობის“ დაწყებისა; აქაურობის, კავკასიის, „შევ-იცარი და გადაცევისა“. თუმცა, მალევე მიხედვა, რომ ყველაფერი, „მოქავაშირის“ პოლიტიკიური ფარიზდან მოხდი იყო. სწორე მაშინ მოხდა, რომ შესანიშნავი პოეტის რეზონ ამა-შუელისგან შეუტყდარად „ბათ ტასიკოდ“ („ილორი“, 2016 წ. №390) სახელშერქმეული ფიქრისა ჩიხრაძე, და-

„მეოცნებების“ საქმიანობას. „მარადიული იპოზიციონერის“ წოდებასა და მარკას გაფრთხილება და დაცვა-გამართლება სჭირდებოდა.

ვაჟიქრობთ და ალბათ, ასეც არის, რომ ყველა მისი ხასიათ-თვისებების გულმოდგინედ „აწონ-დაწონაში“, მრავალგზის „დაფიქტებულმა განაბალიზებაში“, ნაირგვა ფილტრებში „წვრილმანებამდე“, „გაფილტრორაშ“ გადაბანევეტინა, „პრეზიდენტის“ დანიშნულ გიორგი მარგველაშვილს, პოლიტიკურ საკითხებში მრჩევლად სიმართლი-სა და კანონის, ხალხის ნების შეგნებულ-გამიზნულად დანაშაულებრივად უარმყოფელი ფიქრია ჩიხრაძის აყვანა.

ასე წავიდა 2015 წლის ოქტომბრიდან მთლად ზევით. ასე გაიარა ხიფათიანი, ძნელად დასაძლევი გზა, სააკაშვილის უამრავი ცოდნები დანაბალი შემსწრე აკლაპრის შუშის გუმბათის რეზიდენციის დასამართლებულ მოვლენილმა, ქართული პოლიტიკის „მშვენებაში“ და საერთოდ, მსოფლიოს პოლიტიკური მოვლენების „მშერე-კემა“ პერსონაში.

ელიზბარ ჯავალიძე: „ახლა, მარგველაშვილს გამოგვიცადებს ქვეყნის მხსნელად“ („ახალი თაობა“, 2015 წ. №244).

შეუმცდარად ამოიცნო ბატონმა ელიზბარმა, „მრჩეველი“ ფიქრიას ძირითადი ფუნქცია-დანიშნულება. საერთაშორისო თუ შინაურ პოლიტიკურ მოვლენა-საკითხებში, „სილრმისეული წვდომებით, ყველანაირი ნიუანს-წვრილმნების მრავალგზის განხილვთა და შეჯერება-განაბალიზებით ამოსნილი ყველა ახალნარმოქმნილი საკითხის პოლიტიკური მიწოდებით“, ალბათ, ხშირად იმკის „ქვეყნის პირის გერი და სამაღლოებელს.

ასე იპოვა „ჯისიქოლოგიის დოქტორმა“ და ქვეყნის „პირველმა პირმა“ პოლიტიკურ საკითხებში, „უადლო მრჩეველი“, სხვათან ვერავისთან შესადარებელ-გასატოლებელი, ქართული პოლიტიკის „თვალისმოქმედელი გამონათება“ ფიქრია ჩიხრაძე, ზუსტად ისეთი, როგორც უბრალოდ და გასაგებად არის ნათქვამი – ფერი ფერ-საო...

ჯოჯოხეთური ცხრანლიანი პერიოდის დასრულების მერე, პრეზიდენტის ახალ სამყოფლად, დედაქალაქის ცენტრში მდებარე ნაგებობა გამოცხადდა. ბატონი მარგველაშვილის პრეზიდენტად დანიშნულისა დასახელებული ნაგებობისა სარევანსტარებული სამუშაოები ის იყო, მთავარი უადლო და სამართლისა და მარატ გამარჯვენების „წევრი გახდება და უკანონმდებლად“ მოგვევლინა.

პარლამენტში „კანონმდებლობისას“, „მემარჯვენების“ თავის და მართლამენტში „მარტინ გამარჯვენების“ იმპულსურ სააკაშვილას და მის თანაგუნდებლებს „კრიჭაში ედგნენ და შეუბრალებლად ამხელდნენ“ მათ ყველანარ ქმედებებს. სინამდვილეში, საბოლოოდ მიანც „ნაციონალური ტანამოაზრე-თანამოსაქმებად ჩამოყალიბენ. თუმცა, ის კი გაითამაშეს, რომ სხვა პოზი-ციურ პარტიებთან ერთად პარლამენტში შესვლაზე უარი თევეს და საჯაროდ დაჭრეს დეპუტატების მანდატები. იმპულსურ სააკაშვილას და მის თანაგუნდებლებს „კრიჭაში ედგნენ და შეუბრალებლად ამხელდნენ“ მათ ყველანარ ქმედებებს. სინამდვილეში „კანონმდებლობისას“ მემარჯვენების „კარტი შეიცვლება“ თავი შორს დაიჭირა და მამაცი მეციხოვნესავით შუშის გუმბათის ქვეშ შეიყვა. და დალემდე, ხელისუფლებისა და საზოგადოების მრავალგზის შემადლობების შემადლობების და სამართლებრივი და დამოუკიდებლობას მისცა.

აი, სულ ზემოთ წასული ფიქრია „მრჩეველი“ კი უფრო „სწორ გზას“ დაადგა და პრესით გადანებული უაზროდ აყავანებული „მასის ჩარჩუმება: „პრეზიდენტის რეზიდენციის საკითხები და ასულურულია და არ განიხილება. დამზუნებული ვარ, შემდგომი პრეზიდენტებიც ამ სასახლეში გააგრძელებენ მოღვაწეობას“ („რეზონანსი“, 2015 წ.).

ასე, ხელის ერთი დაკვრით, მის გაღებისა და წინააღმდეგობის შანსის აღარ დაგვიტოვა და „გონზე მიგვიყვა-ვანა“ არამკითხე ქართველები ექს „არტისტმა“ და „მრჩეველი“.

თავ

